κατά συνέπεια,

— να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2018, καθόσον εφαρμόζει στην περίπτωση της προσφεύγουσας την επιφύλαξη που προβλέπεται στο άρθρο 100 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— στον βαθμό που κρίνεται αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 2019, καθόσον απορρίπτει την από 8 Ιανουαρίου 2019 ένσταση της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 100 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΛΠ). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εφαρμογή της επιφύλαξης στην περίπτωσή της παραβιάζει το άρθρο 100 του ΚΛΠ, το οποίο πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά και συμφώνως προς την προβλεπόμενη στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Το άρθρο 100 του ΚΛΠ πρέπει επίσης να ερμηνεύεται συμφώνως προς τα άρθρα 34 και 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και τα άρθρα 12 και 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 100 του ΚΛΠ, με την αιτιολογία ότι η διάταξη αυτή παραβιάζει το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, τα άρθρα 34 και 35 του Χάρτη και τα άρθρα 12 και 13 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 1δ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ) και στο άρθρο 21 του Χάρτη. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η εφαρμογή της επιφύλαξης στην περίπτωσή της οδηγεί σε απώλεια, επί πέντε έτη, ορισμένων στοιχείων του ευεργετήματος των παροχών που προβλέπονται σε περίπτωση αναπηρίας και παράλληλα συνιστά δυσμενή διάκριση, απαγορευόμενη από το άρθρο 1δ του ΚΥΚ και το άρθρο 21 του Χάρτη.

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής του καθήκοντος μέριμνας. Η διοικητική αρχή παρέβη το καθήκον μέριμνας που υπείχε, τούτο δε κατά μείζονα λόγο δεδομένης της καταστάσεως της υγείας της οικείας υπαλλήλου.

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2020 — Abitron Germany κατά EUIPO — Hetronic International (NOVA)

(Υπόθεση T-75/20)

(2020/C 103/51)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Matschke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hetronic International, Inc. (Οκλαχόμα Σίτι, Οκλαχόμα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NOVA — Υπ' αριθ. 13 711 718 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 521/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να ακυρώσει το υπ' αριθ. 13 711 718 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «NOVA»·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

— Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

— Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2020 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-76/20)

(2020/C 103/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula και J. Vláčil)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) CCI 2014CZ06RDNP001 της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2019, για την αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών που συνδέονται με το Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης της Τσεχικής Δημοκρατίας για τα έτη 2014-2020 και αφορούν δαπάνες πραγματοποιηθείσες κατά τις περιόδους, αφενός, μεταξύ της 16ης Οκτωβρίου 2018 και της 31ης Δεκεμβρίου 2018 και, αφετέρου, μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2019 και της 31ης Μαρτίου 2019 [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2019) 8647 final]·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 1306/2013). Η Επιτροπή κακώς εκτιμά ότι οι επιχορηγήσεις τις οποίες αφορούν οι επίμαχες δαπάνες χορηγήθηκαν κατά παράβαση διατάξεων του εθνικού δικαίου. Συγκεκριμένα, δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει παράβαση των σχετικών διατάξεων του εθνικού δικαίου, διότι οι διατάξεις αυτές ουδόλως εφαρμόζονται στο είδος των επιχορηγήσεων τις οποίες αφορά η αναστολή των πληρωμών.